

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011208
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8121011208.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. marca 2024 v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/61/2021 zo dňa 16.10.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 17.05.2020 v čase o 18:00 hod. viedol pod vplyvom alkoholických nápojov ako vodič štvorkolku zn. Goes, EČ: A. po miestnej komunikácii v obci A., kde neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, následkom čoho nezvládol prejazd mierne pravotočivej zákruty, vozidlo neudržal na vozovke, zišiel z cesty na trávnatý povrch, prednou časťou prerazil oplotenie záhrady, kde sa so štvorkolkou prevrátil, pričom po nehode bol kontrolovaný a následne hliadkou Obvodného oddelenia PZ Drienov vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške k zisteniu požitia alkoholického nápoja, alebo inej návykovej látky pred alebo počas vedenia vozidla, ktorej sa menovaný podrobil prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A408938, kde výsledok dychovej skúšky bol v čase o 18:37 hod. pozitívny, a to najmenej X,XX C. (miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu), čo predstavuje 1,68 promile.

Uložil mu za to podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 (štyroch) rokov.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd ho rozsudkom zo dňa 16.10.2023 uznal vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov, pričom výkon tohto trestu podmiennečne odložil a nariadil mu skúšobnú dobu v trvaní 12

(dvanástich) mesiacov. Zároveň mu okresný súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 (štyroch) rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie oprel o rad nepriamych dôkazov, ktoré však vo svojom súhrne netvorí natoľko ucelenú reťaz, aby bolo možné, bez akýchkoľvek rozumných pochybností, vylúčiť inú alternatívu priebehu skutkového deja. Súd pri svojom rozhodovaní ignoroval zásadu in dubio pro reo a pochybnosti o zistenom skutkovom stave vyhodnotil výlučne v jeho neprospech, čo je neprípustné. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa tak javí, že súd prvého stupňa vychádzal pri svojom rozhodovaní z prezumpcie viny a dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní vyhodnotil ako nedodatočné na preukázanie neviny. Je pri tom zrejmé, že všetky vykonané dôkazy vo svojom súhrne, ale aj jednotlivo vyvolávajú oprávnené pochybnosti o tom, kto skutočne dňa 17.05.2020 viedol štvorkolku s EČ: A. XXX D..

Rozsudok Okresného súdu Prešov, č.k. 6T/61/2021-193 je nezákonný, nakoľko skutkové zistenia výroku o vine sú nesprávne a neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie. Skutkové závery prijaté súdom z vykonaného dokazovania nevyplývajú na takej úrovni, aby bolo možné bez rozumných pochybností vylúčiť iné, alternatívne skutkové závery.

Podané odvolanie tak primárne smeruje proti výroku o vine, no zároveň aj proti konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, nakoľko aj postup súdu prvého stupňa vykazuje znaky nezákonnosti.

Okresný súd výrok o vine zdôvodňuje v prvom rade odkazom na výpovede svedkov C. E. F., G. H. D. a C. F.. Pri týchto svedkoch je v prvom rade potrebné vychádzať z toho, že ani jeden z nich nebol očitým svedkom dopravnej nehody a ani jeden z nich nevidel, kto dňa 17.05.2020 skutočne viedol štvorkolku s EČ: A. XXX D.. Ide o svedkov, ktorí prišli na miesto nehody ex post. To znamená, že všetky informácie týkajúce sa osoby vodiča títo svedkovia nadobudli sprostredkované a ide tak o tzv. "svedectvá z druhej ruky." Každý z týchto svedkov uviedol ako jediný zdroj informácie o tom, kto bol vodičom štvorkolky práve obžalovaného. Iný prameň tohto ich poznatku neexistuje a žiaden z týchto svedkov si prijatú informáciu o tom, kto bol vodičom ďalej neoveroval. V tejto súvislosti je tak nevyhnutné vysporiadať sa s prameňom informácie, ktorú títo svedkovia nadobudli o tom, kto v okamihu nehody viedol štvorkolku.

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, po príchode príslušníkov PZ obžalovaný sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu, s výsledkom 0,84 mg/l, čo v prepočte na promile predstavuje 1,75 ‰. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že v čase bezprostredne pred podrobením sa dychovej skúšky s pozitívnym výsledkom na úrovni stredného stupňa opitosti ma svedkyňa C. E. F. (príslušníčka PZ) vyťažovala, bez poučenia o zákaze sebaobviňovania, k zisteniu vodiča štvorkolky, pričom, ako sama uviedla, postupovala v režime zák. č.: 8/2009 Z. z. Zdrojom informácie sa tak stal neformálny rozhovor s účastníkom nehody, bezprostredne po nehode, ktorý bol navyše pod vplyvom alkoholu.

Z obsahu spisu tak vyplýva, že svedkovia F., D. a F. nadobudli informáciu o možnom vodičovi štvorkolky, ktorú následne prezentovali počas svojich výpovedí od osoby nachádzajúcej sa v strednom stupni opitosti, ktorý je sprevádzaný poruchou reči, demaskovaním pudovej zložky osobnosti a afektného konania. V tejto súvislosti je preto nevyhnutné podotknúť, že osoba, ktorej vedomie je ovplyvnené alkoholom, dokonca na úrovni stredného stupňa opitosti, nie je spôsobilá vykonania procesného úkonu, ktorého výsledky by mohli byť použité v trestnom konaní. Ak teda osoba nachádzajúca sa v strednom stupni opitosti nie je spôsobilá zúčastniť sa na zákonne vykonávanom procesnom výsluchu, tak potom, ako možno akceptovať výsledky vyťažovania takejto osoby ako zdroj informácie pre "svedectvo z druhej ruky", navyše za situácie, ak vyťažovaná osoba nie je vôbec poučená o následkoch možného použitia zistených informácií voči nej samotnej.

V súvislosti s jeho osobou, ako zdrojom informácie pre svedectvá svedkov C. E. F., G. H. D. a C. F. je nevyhnutné poznamenať aj to, že týmto osobám obžalovaný uviedol, že vodičom štvorkolky bol on, nielen v stave stredného stupňa opitosti, ale najmä v čase bezprostredne po dopravnej nehode, teda v okamihu akútnej stresovej situácie v stave výrazného psychického rozrušenia. V tomto poruchovom stave vnímania, ktorý nastal nielen v dôsledku požitého alkoholu, ale hlavne v dôsledku stresovej situácie, v ktorej sa nachádzal, nemožno jeho interpretáciu vnímať dostatočne hodnoverne. Vzhľadom

k tomu, popisovanie okolnosti akútnej stresovej situácie, v čase bezprostredne po jej prežití, kedy sa človek nachádza v šoku a navyše, je v stave stredného stupňa opitosti, nemožno akceptovať ako bežný zdroj informácie pre svedectvá z druhej ruky a na ich základe následne vysloviť výrok o vine. Takýto postup je neprípustný. Inými slovami, akceptovaním tvrdení svedkov C. E. F., G. H. D. a C. F. bez posúdenia hodnovernosti zdroja ich informácie je zistenie skutkového stavu pre účely trestného konania nesprávne a nezodpovedné. Je predsa nevyhnutné v prvom rade vyhodnotiť možnú chybovať interpretácie osoby, ktorá je zdrojom informácie svedkov a náležite sa vysporiadať aj so spôsobom, akým sa táto informácia dostala k týmto svedkom a za akých okolností. Okresný súd sa však náležitým posúdením hodnovernosti informácie, ktorú vyššie spomenutí svedkovia uviedli počas svojich výsluchov odmietol zaoberať, rovnako ako odmietol posúdiť procesnú použiteľnosť takejto informácie získanej od osoby nespôsobilej zákonného výsluchu a bez jej predchádzajúceho poučenia. Súd prvého stupňa tak de facto akceptoval dôkaz v podobe výpovedí svedkov, ktorí získali svoje informácie procesne neprípustným spôsobom. O obdobnú situáciu by išlo aj v prípade, ak by príslušník PZ vykonal výsluch osoby v rozpore so zákonom, čím by sa takýto výsluch stal pre účely trestného konania nepoužiteľným, no následne by si súd rozhodujúci v trestnom konaní predvolal príslušníka PZ, ktorý vykonal tento nezákonný výsluch, aby pred súdom uviedol tie informácie, ktoré nadobudol od vypočúvanej osoby. Takýmto spôsobom by bolo možné obchádzať pravidlá trestného konania, čo je neprípustné, nakoľko akýkoľvek dôkaz, ktorý má svoj základ v nezákonnosti sa nemôže stať zákonný.

Svedecké výpovede C. E. F., G. H. D. a C. F. sú vo vzťahu k osobe vodiča štvorkolky len sprostredkované, pričom zdroj poznatku týchto svedkov je nielenže nedostatočne hodnoverný, no hlavne procesne nepoužiteľný.

V procesnom postavení obvineného a následne aj v procesnom postavení obžalovaného po riadnom zákonom poučení, v stave spôsobilom výsluchu, vysvetlil, z akého dôvodu bezprostredne po nehode osobám C. E. F., G. H. D. a C. F. mohol uviesť, že štvorkolku viedol. Jediným, pre neho zrozumiteľným vysvetlením je jeho pudové, ochranné konanie vo vzťahu k jeho družke H. I., ako vodičke štvorkolky, ktoré v stave bezprostredne po nehode pri strednom stupni opitosti vyhodnotil, ako správne. Ihneď po vytriezvení a odznení šoku a uvedomení si situácie pred príslušníkom PZ pri riadnom procesnom úkone uviedol, kto skutočne viedol dňa 17.05.2020 štvorkolku. Rovnako tak, aj jeho družka H. I. v procesnom postavení svedka, po zákonom poučení na polícii v prípravnom konaní (22.06.2020), ako aj po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní na súde (24.04.2023) potvrdila, že štvorkolku viedla ona. Okresný súd však výpoveď svedkyne H. I. a de facto jej opakované priznanie vyhodnotil ako nedôveryhodné s konštatovaním, že "nekorešponduje s ostatnými dôkazmi obsiahnutými v spise". Aké konkrétne dôkazy nekorešpondujú s jej výpoveďou, súd neuviedol.

Okresný súd v jeho neprospech hodnotil aj výpoveď svedka A. H., keď v rozpore s jej obsahom a logikou konštatoval, že tento svedok síce neuviedol, kto bol vodičom štvorkolky, avšak mal uviesť, že keď popri ňom prešla vyzeralo to na väčšiu siluetu v tmavom oblečení. Súd následne poukázal na to, že z ďalších dôkazov malo vyplývať, že práve obžalovaný mal mať v daný čas tmavé oblečenie. Výklad výpovede svedka A. H., ktorý použil súd je však arbitrárny, nakoľko nevyplýva z jej obsahu a je evidentné, že súd si jeho výpoveď nesprávne a účelovo prispôbil. A. H. na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2023 uviedol, že vodiča nevidel, no keď sa otočil za štvorkolkou, ktorá popri ňom prešla zbadal väčšiu siluetu v tmavom oblečení. Toto konštatovanie svedka je dôležité vykladať s prihliadnutím na fakt, v akom usporiadaní sedia osoby jazdiace na štvorkolke. V prípade štvorkolky s EČ: A. XXX D. sedia osoby na nej jazdiace v usporiadaní za sebou. Inými slovami, spolujazdec sedí za vodičom štvorkolky. Z uvedené preto logicky vyplýva, že ak sa A. H. otočil a videl siluetu v tmavom oblečení, tak videl osobu spolujazdca sediaceho za vodičom štvorkolky. Uvedené koreluje aj s ďalším tvrdením svedka a to polohou v akej sa nachádzali osoby jazdiace na štvorkolke po jej prevrátení. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď prišiel na miesto nehody, tak žena mala nohy pod riadidlami a ruky jej smerovali k ceste a muž ležal na zemi pri zadnom kufrí štvorkolky. Už len zo samotného popisu rozmiestnenia osôb jazdiacich na štvorkolke bezprostredne po jej prevrátení je vylúčené, aby obžalovaný v čase nehody viedol štvorkolku.

Dôkazom logicky nadväzujúcim na výpoveď svedka A. H. o rozmiestnení osôb jazdiacich na štvorkolke, bezprostredne po jej prevrátení je aj znalecký posudok znalca MUDr. Martina Kováča č.: 311/2020, v ktorom znalec z medicínskeho hľadiska posudzoval poranenia H. I., pričom uviedol, že zranenia, ktoré utrpela sú typickými poraneniami vodiča štvorkolky. Znalec v tejto súvislosti poukázal na fakt, že H. I. utrpela, okrem iného aj zlomeninu oboch horných končatín, pričom k uvedenému poraneniu

s najväčšou pravdepodobnosťou došlo z dôvodu, že sa v čase nárazu rukami držala riadidiel. Súd aj napriek jasným a logickým vysvetleniam znalca C. C. J., ktoré uviedol aj na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2023, účelovo vyhodnotil jeho výpoveď v jeho neprospech, pričom poukázal na to, že znalec z medicínskeho hľadiska nevylúčil tú skutočnosť, že zlomeninu oboch horných končatín môže teoreticky utrpieť aj spolujazdec štvorkolky. Súd tak pri hodnotení dokazovania vzal v úvahu teoretické zamyslenie sa znalca nad možnosťou z medicínskeho hľadiska vylúčiť vznik zlomeniny oboch horných končatín u spolujazdca, namiesto jeho jasných tvrdení, že poranenia, ktoré pri nehode utrpela H. I. sú typickými zraneniami vodiča štvorkolky, resp. dopravného prostriedku ovládaného riadidlami. Výpoveď znalca súd nehodnotil komplexne, ale z jeho výpovede len tendenčne vytrhol jeho teoretické zamyslenie sa nad eventualitou zlomeniny horných končatín aj u spolujazdca. Znalec pritom počas svojho výsluchu na otázku prokurátorky len pripustil teoretickú možnosť, že zlomeniny oboch horných končatín by mohli vzniknúť aj v prípade spolujazdca, no v tej istej odpovedi zároveň dodal, že: "v danom prípade je viac pravdepodobné, že osoba s poranením oboch horných končatín, tzn. predlaktia a laktia skôr mohla viesť uvedenú štvorkolku, ako osoba s poranením kľúčnej kosti." Súd tak teoretickú možnosť povýšil nad znalcom konštatovanú pravdepodobnosť. Znalec C. C. J. navyše počas svojho výsluchu uviedol, že s prihliadnutím na fakt, že obžalovaný mal nohy pod kufrom motoriky, pričom kufor sa nachádza vzadu a H. I. mala nohy pod riadidlami, ktoré sa nachádzajú vpredu je pri takomto záverečnom postavení osôb po nehode viac pravdepodobné, že štvorkolku by mala viesť H. I.. Práve rozmiestnenie osôb po nehode a poranenia, ktoré im vznikli vytvárajú takú vysokú úroveň pravdepodobnosti o tom, že štvorkolku viedla H. I., že opak je skutočne len teoretickou možnosťou.

Úvahy súdu neobstoja, nakoľko dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v podobe výpovede znalca C. C. J., jeho znaleckého posudku č.: 311/2020, výpovede svedka A. H. a svedkyne H. I. sa logicky dopĺňajú, vytvárajú jasnú, zrozumiteľnú a ucelenú predstavu o pravdepodobnom priebehu skutkového deja. Takto logicky vyplývajúci priebeh skutkového deja narúša len výpoveď svedkov C. E. F., G. H. D. a C. F., ktorí neboli očitými svedkami dopravnej nehody a ktorých poznanie pramení z nehodovného a procesne nepoužiteľného zdroja. Skutkové zistenia výroku o vine sú natoľko pochybné, že tento výrok je pri platnosti zásady in dubio pro reo nesprávny.

V predmetnej trestnej veci bola podaná obžaloba už dňa 03.08.2021. Dňa 12.10.2022 obžalovaný podal v zastúpení obhajcom sťažnosť na postup súdu, nakoľko od podania obžaloby do podania sťažnosti, t. j. za obdobie 429 dní bol súd neodôvodnene nečinný. Po podaní sťažnosti na postup súdu vydal súd dňa 14.11.2022 Trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu súhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur a pre prípad jeho nezaplatenia náhradný trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov a zároveň mu okresný súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 3 (troch) rokov.

Proti predmetnému trestnému rozkazu obžalovaný podal odpor, nakoľko sa od počiatku vedeného trestného konania cíti nevinný. Okresný súd po podaní odporu a vykonaní hlavných pojednávaní, bez rozumného vysvetlenia rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že mu uložil prísnejší trest, ako tomu bolo v prípade trestného rozkazu. Napadnutým rozsudkom mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov, pričom výkon tohto trestu podmienene odložil a nariadil mu skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov. Zároveň mu okresný súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 (štyroch) rokov. Okresný súd tak pristúpil k uloženiu prísnejšieho trestu aj napriek tomu, že dôkazná situácia sa od vydania trestného rozkazu po vydanie napadnutého rozsudku v jeho neprospech nijako nezmenila, práve naopak, vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach došlo k zásadným pochybnostiam o skutku zafinovanom v obžalobe. Uvedený postup súdu tak zvädza len k jedinému záveru o tom, že súd mu uložil prísnejší trest len z dôvodu, že obžalovaný využil svoje právo na podanie odporu proti trestnému rozkazu a že sa v predmetnom trestnom konaní snažil preukázať jeho nevinu.

Okresný súd sa ani len nezamyslel nad tým, že skutok sa stal dňa 17.05.2020, pričom už dňa 20.05.2020 ODI Prešov vydal rozhodnutie o zadržaní jeho vodičského preukazu. To znamená, že v čase vydania trestného rozkazu mal vodičský preukaz zadržaný už takmer dva a pol roka. K dnešnému dňu je obmedzovaný vo výkone jeho práva viesť motorové vozidlá už bezmála štyri roky. Je preto nelogické, že by sa ako "vinník" podával proti trestnému rozkazu odpor a sám si tak dobrovoľne predlžoval obmedzenie viesť motorové vozidlá, keď už v čase vydania trestného rozkazu, by v prípade jeho právoplatnosti,

mohol žiadať o odpustenie zvyšku trestu a vrátenie vodičského preukazu. Práve jeho opačný postoj sám o sebe napovedá o jeho vnútornom presvedčení o jeho nevine.

Na zhrnutie vyššie uvedeného je dôležité uviesť, že napadnuté rozhodnutie: je poznačené dôkaznou núdzou vo vzťahu k preukazovaniu skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Skutkové zistenia výroku o vine sú nesprávne a neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie. Existujú vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení výroku o vine, čo v prípade povinnosti súdu aplikovať zásadu in dubio pro reo znamená, že súd mal obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Navrhol, aby Krajský súd v Prešove ako nadriadený orgán napadnutý Rozsudok Okresného súdu Prešov, č.k.: 6T/61/2021-293, zo dňa 16.10.2023 v súlade s ust. § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil a v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného spod podanej obžaloby v celom rozsahu oslobodzuje.

Alternatívne navrhol, aby Krajský súd v Prešove po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol v súlade s ust. § 322 ods. 1 Tr. poriadku a vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku ku ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine a treste odôvodnil výpoveďou obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní, ktorý vyhlásil, že je nevinný a ďalej uviedol, že v daný deň bol na chalupe s priateľkou H. I. aj jej synom H. I. v A. časť Ruža a potom keď popili alkohol a pivo, tak priateľka si išla vyvetrať hlavu na štvorkolke a on si sadol na štvorkolku za ňou a išli sa povozit' po poľných cestách a keď potom vyšli na asfaltovú cestu v obci A., došlo k dopravnej nehode. Pokračoval, že on si tú časť ako havarovali nepamätá, len vie, že za nimi išiel kamarát s inou štvorkolkou, A. H., a podával im prvú pomoc a odvalil z nich štvorkolku, pod ktorou boli pripúčení, a on sa vtedy prebral, lebo bol asi v bezvedomí a nevedel sa nadýchnuť a videl ako jeho priateľka H. I. leží zranená na zemi. Upresnil, že jeho priateľka ležala pred štvorkolkou a on bol privalený so zadným kufrom na nohách. On bol v šoku. Potom niekto zavolať policajtov a záchranné zložky. K požívaniu alkoholických nápojov uviedol, že okolo obeda šoféroval štvorkolku s tým, že išiel domov a vrátil sa naspäť okolo jednej, alkoholické nápoje vtedy nepožíval, kde po návrate mu partnerka povedala nejaké veci, ktoré boli problémové s jej synom a na základe toho si posedeli a vypili, kde vypil približne 8 – 10 pol deci tvrdý alkohol, nejaký gin a 2 pivá a potom okolo 17.30 hod. A. H. je sused a tak zbežne sa aj v deň nehody rozprávali, ako sa má no o ničom sa nedohadovali a spomína si, že videl ako odchádza na štvorkolke tesne pred ich odchodom a do ich nehody ho videl hore na poli pri vodárni keď ho obehli na poľnej ceste. On mal oblečené tepláky a sivú tmavšiu mikinu a jeho priateľka, mala oblečené tiež asi tepláky a nejakú bielu mikinu. Pokračoval, že keď prišli záchranné zložky, viac sa venovali priateľke, nakoľko jej bolo horšie a on sa potom postavil a štvorkolku spolu s A. H. prevrátili na kolesá, prišli aj policajti, a dali mu fúkať, pričom fúkať dávali aj H. I. a A. H. a potom sa mu venovali záchranné zložky, pričom komunikáciu si pamätá matne, keď vie, že rozprával, že štvorkolku šoféroval on, lebo chcel uľahčiť situáciu, lebo videl ako bola zranená jeho priateľka a on sa cítil dosť dobre a bol zľaknutý, preto policajtom a záchranárom povedal, že štvorkolku šoféroval on. Doplnil, že bezprostredne po nehode bol veľmi v strese, bol pod vplyvom alkoholu a tiež bol aj zranený.

Z prečítanej výpovede z prípravného konania (vzhľadom na rozpory) vyplynulo, že nevie prečo priateľka z ničoho nič nasadla na štvorkoku, či sa nejdú povozit', s čím on súhlasil a sadol za priateľku a vozili po lesných cestách, išli dookola okolo záhradkárskej oblasti, prešli cez malý potok, vyšli na pole, hore kopcom k vodárničke, z blata odbočili doľava, tam boli ešte kamene a následne tam bola asfaltka, kde na konci cesty sa chceli otočiť a vie, že išli dole cestou a viac si nepamätá. Prebral sa až na zemi a nemohol sa nadýchnuť, nevie ako preleteli cez plot ani ako ho zničili. Keď vnímal okolie, okolo nich bolo plno ľudí a zakrátko tam boli policajti aj sanitka, naložili ho do sanitky a niečo mu tam pichli a už si spomína iba na to, že sa prebral v nemocnici, kde mu robili vyšetrenia. Netuší, čo sa rozprával s policajtmí ani s lekármi. Obžalovaný B. skutočnosť, že v prípravnom konaní nespomínal A. H. nevedel vysvetliť a rozpor ohľadne

komunikácie s policajtními vysvetlil tým, že po relatívne 3 rokoch mu prišlo niečo na um, čo povedal a doplnil, že na základe tej situácie, že vedel, že partnerka má problém s tým v práci, tak to povedal na seba a zlom nastal, keď sa doma po jej operácii rozprávali, že prečo to zobral na seba.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá H. I. uviedla, že v daný deň 17.05 potom, čo mala problém so svojim synom a tiež potom, čo na ňu kričala jej sestra F. K., že ako sa to správa k synovi a začala sa jej vyhrážať, že podá trestné oznámenie, bola z toho hotová a rozprávala sa so svojim partnerom A. B., kde sa dohodli, že ešte ostanú na chalupe, na čo si dali pár drinkov, začali piť asi okolo 3.00 hod. a aj deň predtým posedeli so susedmi. Následne sa potrebovala vyventilovať, tak sadla na štvorkolku a potom ku nej za ňu nasadol obžalovaný. Pokračovala, že prešla na pole, dole je asfaltová cesta a tam sa chcela otočiť, ale evidentne to nezvládla a pamätá si, ako ju preberali a to, že nemohla hýbať rukami, mala strašné bolesti. A bola smädná a tiež si pamätá, že pán H. jej z úst vyberal jazyk alebo hlinu. Spomína si na záchranárov a ako jej púťali ruky a dali do vaku a prevoz do nemocnice. Pokračovala, že pán A. H. je sused z chalupy oproti a nevie, z akého dôvodu tam bol v deň, keď sa stala nehoda, ona sa s ním nestretla a tiež nemá vedomosť, aby sa s ním rozprával obžalovaný. Vie, že aj pán H. vlastní štvorkolku, no nespomína si, či v čase jazdy na štvorkolke, stretla pána H. na štvorkolke. Jazda podľa nej trvala asi pol hodinu - 3 hodiny a nevie presne uviesť čo predchádzalo pádu a tiež si nepamätá, aby do niečoho vrazila, lebo potom, čo prechádzala z poľnej cesty na asfaltku, má okno. K nehode malo dôjsť asi niekedy 18-19.00 hod. Keď ju prebrali, ležala na chrbte a ruky mala dosť od tela a utrpela zlomeninu ľavého predlaktia dvoch kostí, vyklbený lakeť, zlomeninu druhého až siedmeho rebra. Na komunikáciu so záchranými zložkami po nehode si takisto nespomína. K oblečeniu v čase nehody uviedla, že mala tmavé tepláky a svetlosivé až do biela tričko a obžalovaný mal tmavé tepláky a zelenosivú tmavú mikinu. Pokračovala, že má vedomosť o tom, že obžalovaný uviedol, že on mal šoférovať, povedal jej to, keď sa vrátila z nemocnice a vytkla mu to a trvala na tom, aby šli vypovedať a vie, že v E. bolo priznanie zapísané, ale nespomína si, či jej dali do ruky nejaký záznam. Je toho názoru, že obžalovaný klamal z dôvodu, aby ju chránil. Pre jej výkon práce je potrebné vodičské oprávnenie, pracuje vo firme K. v L. a nakoľko býva v E., musela by tri hodiny skôr vstávať a potrebuje to aj k výkonu svojej druhej práce, kde sa potrebuje dostaviť do práce v rámci celého východného Slovenska. Doplnila, že aj pre obžalovaného je nevyhnutná držba vodičského oprávnenia.

Následne pri výsluchu znalca uviedla, že chcela zísť dole po ceste, kde je zastávka a potom sa chcela otočiť a ísť naspäť, no k tomu úkonu ani nedošlo, lebo to nebolo v rámci toho otočenia, lebo to bolo v rámci rovnej cesty, kde sa stala tá nehoda. Jej pôvodný zámer bol otočiť sa 40 – 50 metrov nižšie, nie v danej chvíli a na danom mieste, kde sa stala tá nehoda. Ak by sa otáčala, tak by sa otáčala smerom doľava. Nevedela uviesť v akej polohe skončila štvorkolka, lebo fotodokumentácia nebola robená, no čo sa týka poranenia na štvorkolke, tak kufor vzadu bol zlomený, volant bol vykrivený a spätné zrkadlá boli ulomené. Ona mala hlavu ku plotu smerom ku ceste, nohy smerom od cesty na druhú stranu.

Pokiaľ v prípravnom konaní uviedla, že pomáhali jej cudzí ľudia, prišla sanitka a nepamätá si, aby sa s ňou niekto rozprával, a teda vo výpovedi nepopísala pomoc p. H., kde svedkyňa na hlavnom pojednávaní nevedela uviesť, prečo ho nespomenula a tiež dodala, že sa nikto nepýtal. Ohľadne cudzích ľudí uviedla, že počula cudzie hlasy, no nespomína si, či jej pomáhali. A pokiaľ ide o nehodu, to, že narazila do plotu sa dozvedela od policajtov potom, keď sa išla prezliecť.

Z výsluchu svedkyne C. E. F. vyplynulo, že bola s C. I. vyslaná ako hliadka k nehode štvorkoliek v A. a spomína si, že vedľa štvorkolky ležala zranená žena a pri vyťažení im bolo povedané, že muž mal šoférovať štvorkolku a žena sedela za ním. Po ošetrení záchranármi sa pýtali aj pána B. kto šoféroval, on tvrdil, že on a potom bol poučený a podrobený dychovej skúške. Riešili tam ešte jedného pána, ale to bol asi druhý prípad. Následne prišiel kolega z oddelenia dopravných nehôd a ďalej to už on preberal. Pokračovala, že dychová skúška bola pozitívna a pamätá si, že obžalovanému dávali fúkať, lebo jej povedal, „či sa to nedá nejako urobiť“, na čo mu povedala, že sa kvôli nemu z práce vyhodí nenechá. K skutočnosti, či šoféroval obžalovaný uviedla, že samotný obžalovaný to povedal záchranke, keď ho ošetrovali a aj jej odpovedal tak, že on šoféroval. Pri vyťažovaní obžalovaného postupovala podľa zákona o cestnej premávke a nepamätá si, či bol poučený o zákaze sebaobviňovania. V policajnom zbore pracuje 7 rokov a okolnosti si pamätá, lebo nehoda čo sa týka štvorkolky, bola prvá.

Z výpovede vypočutej svedkyne G. H. D. vyplynulo, že boli s kolegom C. F. privolaní na nehodu štvorkolky, výjazd bol o štvrt' na sedem, ona bola ako záchranár a kolega bol ako vodič. Pri tej nehode boli zranení muž a žena, ktorí sedeli na tej štvorkolke. Ich posádka si zobrala do opatery obžalovaného a on sám povedal, že on šoféroval, to si pamätá, že písala do záznamu. V zázname bolo stále spomenuté pacient – vodič . Policajti vykonávali dychovú skúšku. Spomína si, že obžalovaný s nimi komunikoval, ale nevie čo konkrétne sa rozprávali.

Vzhľadom na skutočnosť, že si svedkyňa už na okolnosti nespomínala, súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania, na ktorej zotrvala a z ktorej vyplynulo, že po príchode na miesto ošetrili pacienta z nehody p. B., kde počas ošetrovania spisovala záznam o zdravotnom stave a pred spísaním záznamu jej sám od seba uviedol, že viedol štvorkolku a bol vodičom v čase nehody. Zaujímal sa o priateľku, ako je na tom zdravotne, aby nemal z toho problém. K jej otázke ako celá udalosť prebehla uviedol, že sa šli povoziť s priateľkou na štvorkolke, ale nepamätá si už presne, čo všetko rozprával, ale urobila o tom poznámku v zázname o zdravotnom stave a je si istá, že počas celého vyšetrenia nepoprel, že by nebol vodičom štvorkolky pred nehodou. Počas prevozu do nemocnice jej povedal, že ak všetko dobre dopadne v jeho prospech, tak jej postaví rodinný dom a stále riešil, žeby nemal z toho žiadny problém.

Súd vypočul aj svedka C. F., ktorý uviedol, že boli privolaní k nejakej dopravnej nehode štvorkolky, ktorá prešla cez plot a skončila na susednom pozemku, kde boli dvaja zranení, muž a žena a posádka RZP – rýchlej zdravotnej pomoci ošetrovala ženu pacientku a oni ošetrovali obžalovaného a ktorý stále tvrdil, že ublížil priateľke, že mu je to ľúto, že ako vodič prešiel na ten susedný pozemok cez plot. On s políciou priamo na mieste nekomunikoval.

Súd vypočul aj svedka M. A. H., ktorý uviedol, že asi 4 roky dozadu prefrčala okolo neho štvorkolka, za ktorou sa otočil a videl, že ju rozhádzalo a potom počul zvuk a bolo mu jasné, že sa niečo stalo. Keďže bola zákruta, vzišla mu z dohľadu a počul len náraz a reagoval tak, že išiel hneď hore k miestu, kde počul zvuk a našiel prerazený plot a v záhrade bola prerazená štvorkolka hore kolesami. Videl dve osoby, ako sú čiastočne zakliesnené pod štvorkolkou, tak sa snažil ju prevrátiť, čo sa mu aj podarilo. Potom, čo štvorkolka bola dole z nôh ľudí, tak pozrel, či vôbec žijú a všimol si jedného pána, ktorý bol pri vedomí ako tak a mal škrabance po sebe a bola tam aj pani, ktorá v tom čase nejavila známky, ležala tam nehybne, tak sa presunul ku nej a skontroloval jej základné životné funkcie, pozrel jej jazyk, ktorý jej vyčistil, lebo tam mala plno blata. Po pár minútach sa pani prebrala s tým, že má bolesti rúk, pričom bolo viditeľné, že sú polámané. K umiestneniu osôb uviedol, že keď pristúpil ku štvorkolke, prevracal ju smerom od cesty, tak pán bol pod zadným kufrom štvorkolky, nemohol sa ani hýbať. Pani mala nohy pri riadiacej páke alebo pri volante, riadidlách a bola otočená smerom do cesty, naľavo mala hlavu a napravo hádzal štvorkolku. Obidvaja ležali na chrbte, tak to vyzeralo, ale presne si nespomína, v akej presnej polohe boli, či na chrbte alebo boku. Doplnil, že pani mala pritlačenú z jeho pohľadu pravú nohu. Nevedel presne uviesť, kto bol vodičom, keď popri ňom prešla štvorkolka, ale vyzeralo to na väčšiu siluetu v tmavom oblečení, keď sa vytočil za štvorkolkou. Tá pani, keď prišiel na miesto mala nejaké svetlé tričko, krémové alebo biele a bolo špinavé, mala hnedú mikinu alebo sveter. Ďalej pokračoval, že keď tam prišiel, tak obžalovaný nevravel žiadne zmysluplné veci. Obžalovaného pozná až odvtedy, keď mu prišli poďakovať za záchranu života a dovtedy boli len susedia, býval v záhradkárskej lokalite.

Z prečítanej výpovede svedka C. C. I. vyplynulo, že dňa 17.05.2020 v čase o 18.30 hod. bol operačným dôstojníkom vyslaný k realizácii dopravnej nehody v obci A., kde po príchode na miesto od hliadky získal prvotné informácie o účastníkoch nehody, ktorí boli ošetrovaní v sanitke a pristúpil k dokumentovaniu dopravnej nehody, on sa s účastníkmi dopravnej nehody nezhovárал, nevyťažoval ich.

Na hlavnom pojednávaní bola za súhlasu strán prečítaná aj výpoveď svedka I. B., z ktorej vyplynulo, že nebola očitým svedkom nehody, len keď bola v mieste bydliska, počula zvuk pripomínajúci náraz do niečoho a neskôr hlasy ľudí, ale nevidela nič. Až po chvíli, keď sa šla pozrieť, videla, že na jej pozemku je pováľané oplotenie a je tam zaparkovaná štvorkolka a pobežujúci ľudia a záchranári, ktorí nakladali ženu na nosidlá. Opravu oplotenia vykonal na vlastné náklady obžalovaný.

Z výpovede z prípravného konania svedka C. I. prečítanej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol zbavený mlčanlivosti a dňa 17.05.2020 bol velený do hliadkovej služby spoločne s nstržm. C. F., kde po príchode na miesto v obci A. sa na mieste nachádzali dve zranené osoby

v opatere RZP, pričom žena ležala na boku vedľa štvorkolky a muž kľačal vedľa nej. On obžalovaného nevyťažoval a ani sa s ním nerozprával, rozprávala sa s ním E. F. a tá ho podrobila aj dychovej skúške v sanitke, kam obžalovaný šiel sám po svojich a ženu zobraли záchranári do inej sanitky.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 147/20 C. A. F. vyplynulo, že obžalovaný A. B. utrpel odreniny koreňa nosa a ľavej strany hlavy, zlomeninu strednej časti ľavej kľúčnej kosti s posunom úlomkov. Ohľadne pravdepodobného mechanizmu, ktorý predchádzal zraneniam zo znaleckého posudku plynie, že obžalovaný sedel na prednom alebo zadnom sedadle štvorkolky a pri náhlej strate rýchlosti a smeru vozidla po jeho vyvrátení, tento ľavým plecom narazil na tvrdý predmet (najskôr na zem), toto násilie, ktoré pôsobilo na ľavý ramenný kĺb, sa prenieslo na kľúčnu kosť, čomu táto neodolala a zlomila sa. Odreniny vznikli šuchnutím o tvrdý predmet. Z charakteru poranení nie je možné určiť, či obžalovaný sedel vpredu alebo vzadu.

Na hlavnom pojednávaní bola prehratá aj nahrávka oznámenia na linku 158 prijatého z tiesňovej linky 155 dňa 17.05.2020 o 18:18 hod.

C. C. J., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia), ktorý vypracoval znalecký posudok č. 311/2020 vo vzťahu k zraneniam H. I., na hlavnom pojednávaní uviedol, že táto utrpela plošné kožné odreniny a krvné podliatiny na predovnútorých plochách v hornej časti oboch predlaktí, zlomeniny oboch kostí ľavého predlaktia, vyklíbenie pravého lakťového zhybu s poranením prostredného vnútorného väzu, zlomeniny druhého až siedmeho rebra vpravo. Uvedené poranenia boli spôsobené tupými predmetmi o užšej i širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili na uvedené oblasti strednou až veľkou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri dopravnej nehode štvorkolky, pričom v prípade plošných kožných odrenín a krvných podliatin na predovnútorých plochách v hornej časti oboch predlaktí ide o poranenia stredne ťažké a k ich úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 12 – 14 dní. V prípade zlomeniny oboch kostí ľavého predlaktia ide o poranenia stredne ťažké, pričom k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 40 až 41 dní. V prípade vyklíbenia pravého lakťového zhybu s poranením prostredného vnútorného väzu ide o poranenie stredne ťažké a k úplnému vyhojeniu spravidla dochádza za 30 – 32 dní. V prípade zlomenín druhého až siedmeho rebra vpravo ide o poranenia stredne ťažké s úplným vyhojením za 30 – 32 dní. V prípade, ak by poškodená pracovala, potom by si uvedené poranenia vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 40 – 41 dní. Poškodená nebola v čase po úraze práceneschopná na základe vlastného rozhodnutia, v čase po úraze nebola v bezvedomí, bola 3 dni hospitalizovaná v nemocnici a operovaná v celkovej anestéze, a bola odkázaná na pomoc druhej osoby pri vykonávaní základných životných potrieb, bola obmedzovaná nosením sadrovej dlahy a sadry na oboch horných končatinách, nemožnosťou úplnej manipulácie hornými končatinami, bolesťami v mieste poranení počas liečby v dĺžke 40 – 41 dní s klesajúcou intenzitou. Vznik trvalých následkov znalec nepredpokladá. Poškodenej bola pri príchode do nemocnice odobratá krv na zistenie etylalkoholu, pričom jej hodnota bola 0,18 promile.

Poranenia poškodenej podľa znalca, aj keď sú typické pre poranenie vodiča štvorkolky z dôvodu, že pri náraze došlo cez riadidlá štvorkolky, za ktoré sa poškodená držala, k prenosu nárazu na jej horné končatiny so vznikom ich poranení no nie je možné úplne jednoznačne vylúčiť, že podobné poranenia by mohli vzniknúť aj iným mechanizmom, napr. pri dopade na vystreté ruky po vyhodení uvedenej osoby zo sedadla motoriky alebo štvorkolky. Podľa znalca, aj keď v danom prípade je viac pravdepodobné, že osoba s poranením oboch horných končatín, to znamená predlaktia a lakťa skôr mohla viesť uvedenú štvorkolku no v prípade, ak by sa osoba dostatočne nedržala na štvorkolke počas sedenia na zadnom sedadle, pri jej vypadnutí zo štvorkolky by mohli teoreticky vzniknúť podobné poranenia ako boli zistené u poškodenej.

K zlomenine kľúčnej kosti uviedol, že ide o poranenie, ktoré vzniká pri prenesení sily na rameno a následne na kľúčnu kosť a takéto poranenie môže vzniknúť pri prevrátení sa štvorkolky, pričom iba na základe tohto poranenia sa nedá jednoznačne určiť, či osoba viedla vozidlo alebo sedela na zadnom sedadle. Podľa odbornej literatúry toto poranenie nepredstavuje typické poranenie vodiča, ale môže utpieť vodič, ale aj spolujazdec na štvorkolke. Poranenie kľúčnej kosti – zlomeninu mávajú aj vodiči motoriek alebo štvorkoliek bez poranenia na horných končatinách. To svedčí, že v čase nárazu už nemuseli držať riadidlá. Pokračoval, že k zlomeninám kosti vo všeobecnosti dochádza pri prudkom zastavení vozidla, prípadne pri páde osoby, ktorá sedí na vozidle na zem, kedy dôjde ku kontaktu

so zemou. Poranenia pani I. mohli podľa charakteru vzniknúť počas nárazu s následným pretočením štvorkolky z dôvodu, že sa mohla rukami držať riadidiel vyššie uvedeným pohybom pravej ruky, ktorú mohla mať poškodená na rukoväti plynu. Zlomenina ľavej kľúčnej kosti, ktorú utrpel obžalovaný mohla vzniknúť pri náraze ľavého ramena počas pretočenia štvorkolky na zem s prenesením uvedenej sily a zlomeninou ľavej kľúčnej kosti. Nie je však možné úplne vylúčiť ani tú možnosť, že v prípade, ak by poškodená padla zo štvorkolky na vystreté ruky, mohlo by dôjsť k vzniku podobných poranení ako boli zistené u nej, pričom na vznik poranení má vplyv poloha, v akej sa uvedená osoba počas prebiehajúceho nehodového deja nachádza. Zlomeninu kľúčnej kosti môže utpieť tak vodič ako aj spolujazdec, pričom ak by sa v danom prípade hodnotila poloha, v ktorej ostala štvorkolka po dopravnej nehode, obžalovaný mal nohy pod kufrom motorky, ktorý kufor sa nachádza vzadu, pričom poškodená mala mať nohy pod riadidlami. Pri takomto záverečnom postavení osôb je viac pravdepodobné, že štvorkolku by mala viesť H. I., ak s tou štvorkolkou ani s ním nikto nehýbal.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné:

Súčasťou spisu je aj zápisnica o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody ako aj fotodokumentácia zachytávajúca topografiu miesta dopravnej nehody.

Zo zápisu o dychovej skúške plynie, že dňa 17.05.2020 o 18:37:43 hod. bola nameraná u obžalovaného hodnota 0,84 mg/l.

Zo záznamu dopravnej nehody - verzie plynie, že k dopravnej nehode došlo tak, že vodič A. B. viedol štvorkolku zn. Goes, EČ: A. po miestnej komunikácii dole kopcom v obci A., smerom na hlavný ťah v obci, kde nezvládol prejazd mierne pravotočivej zákruty a vyletel mimo vozovku do trávnatého porastu, kde prerazil oplotenie pozemku a prevrátil sa so štvorkolkou hore kolesami a spoločne s ním sa viezla aj spolujazdkyňa I..

Z oboznámenej evidenčnej karty vodiča plynie, že obžalovaný má evidovaných 17 blokových pokút a tiež je evidované zadržanie vodičského preukazu a zákaz činnosti na dobu 6 mesiacov, uložený od 08.12.2007, kde zo strany obžalovaného došlo k porušeniu povinnosti podľa § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 315/1996 Zb. v platnom znení – alkohol a iné.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR je evidovaných viacero priestupkov, ktoré následne aj boli premietnuté do evidenčnej karty vodiča.

Súčasťou spisu je aj rozhodnutie ministra vnútra SR o oslobodení od povinnosti mlčanlivosti N. C. C. I., ppráp. C. I. a mstržm. C. E. F. vo vzťahu ku konaniu vedenom pod sp. zn. ORP-85/DI-PO-2020.

Boli oboznámené aj lekárske správy obžalovaného a poškodenej, ktoré boli následne objektivizované znaleckými posudkami C. J. a C. F..

Z odpovede riaditeľa OO PZ Drienov plynie, že H. I. nebola v období od 17.05.2020 do 30.06.2020 vypočutá, resp. nepodala vysvetlenie vo veci vedenia štvorkolky dňa 17.05.2020, kedy mala v dôsledku nehody utpieť poranenie a dané oddelenie neeviduje predmetný skutok.

Obžalovaný A. B. má v registri trestov 2 záznamy, a to na základe rozhodnutia Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 14.05.2008 o podmienčnom zastavení trestného stíhania a naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 30.11.2021, sp.zn. 33T/73/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.09.2022, sp.zn. 8To/25/2022 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 250,- Eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest v trvaní 3 mesiacov, pričom sa hľadá na akoby nebol odsúdený, nakoľko zo spisu vedeného pod sp.zn. 33T/73/2020 je zrejmé, že peňažný trest bol uhradený dňa 02.11.2022.

Na základe takto vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd uzavrel, že obžalovaný dňa 17.05.2020 v čase okolo 18.00 hod. viedol štvorkolku potom, čo požil alkoholické nápoje, pričom podľa dychovej skúšky hladina alkoholu v čase

vedenia predmetnej štvorkolky bola 0,84 mg/l etylalkoholu vo vydychovanom vzduchu, kde takýmto konaním potom obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, kde k uvedenému záveru súd dospel na základe nasledovného :

Obžalovaný A. B. poprel spáchanie daného skutku brániac sa v podstate tým, že on nešoféroval, sedel za priateľkou H. I. a táto šoférovala, ale keďže bol vo veľkom strese, zranený a pod vplyvom alkoholu, tak po danej nehode rozprával, že štvorkolku šoféroval on, lebo chcel uľahčiť situáciu.

Je pravdou, že v prospech obžalovaného vypovedala práve jeho priateľka H. I., ktorá na hlavnom pojednávaní a tiež predtým v prípravnom konaní uviedla, že šoférovala ona.

Výpoveď H. I. však podľa názoru súdu nekorešponduje s ostatnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Obžalovaný je podľa názoru súdu usvedčovaný výpoveďami vypočutých svedkov, kde tak svedkyňa C. E. F. (príslušníčka OO PZ oslobodená od povinnosti mlčanlivosti) a ako svedkovia G. H. D. ako aj C. F. v podstate v obdobných intenciách vypovedali, že priamo obžalovaný bezprostredne po nehode danej štvorkolky im uviedol, že štvorkolku šoféroval on.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že spoločne s obžalovaným sa viezla aj jeho priateľka a potom, čo sa štvorkolka prevrátila hore kolesami po prerazení plota pozemku, zranenia utrpel obžalovaný A. B. a aj jeho priateľka H. I.. V tejto súvislosti súd vypočul aj C. J., ktorý uviedol, že poranenia, ktoré utrpela p. H. I. sú typické pre poranenie vodiča štvorkolky, ale zároveň nevytlúčil, že podobné poranenia by mohli vzniknúť aj iným mechanizmom, napr. pri dopade na vystreté ruky po vyhodení uvedenej osoby zo sedadla motorky alebo štvorkolky.

Výpovede vyššie spomenutých svedkov, ktoré usvedčujú obžalovaného, teda sú podporené aj s výpoveďou znalca C. J., keď tento nevytlúčil, aby podobné poranenia ako poranenia p. I. vznikli aj v prípade vypadnutia zo štvorkolky zo zadného sedenia, ak by sa dostatočne nedržala. Zároveň ani zo znaleckého posudku č. 147/20 C. A. F. jednoznačne nevyplýva, že by obžalovaný A. B., ktorý utrpel odreniny koreňa nosa a ľavej strany hlavy, zlomeninu strednej časti ľavej kľúčnej kosti s posunom úlomkov predtým sedel výlučne na zadnom sedadle štvorkolky, lebo z charakteru poranení nie je možné určiť, či obžalovaný sedel vpredu alebo vzadu.

Podľa názoru súdu potom bola vyvrátená obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že šoférovala p. I., nakoľko tejto súd vzhľadom na vyššie uvádzané dôvody vrátane aj jej vzťahu s obžalovaným neuveril, keď navyše sa nepreukázalo ani tvrdenie H. I. spočívajúce v jej deklarovanom priznaní v E., nakoľko zo správy riaditeľa OO PZ Drienov vyplýva, že táto nebola vypočutá, resp. nepodala vysvetlenie vo veci vedenia štvorkolky dňa 17.05.2020.

Súd neuveril obrane obžalovanému aj z dôvodu, že tak on, ale ani p. I. rozpory ohľadne prítomnosti svedka H. na hlavnom pojednávaní logicky neodstránili, kde aj výpoveď tohto svedka vyznieva takisto v neprospech obžalovaného, keď tento presne neuviedol, kto bol vodičom, keď popri ňom prešla štvorkolka, ale uviedol, že vyzeralo to na väčšiu siluetu v tmavom oblečení, keď sa vytočil za štvorkolkou, pričom z dokazovania vyplynulo, že práve obžalovaný bol oblečený v tmavšom oblečení než p. I..

Vzhľadom na uvedené a taký reťazec do seba zapadajúcich dôkazov súd v konečnom dôsledku uzavrel, že obžalovaný A. B. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Objektom tohto trestného činu je ochrana života a zdravia ľudí a majetku pred osobami, ktoré pod vplyvom návykovej látky pri výkone povolania alebo inej činnosti ohrozujú život, zdravie alebo majetok.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal nepochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), ktorý bol spomínaný vyššie. U obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečenosť

pre spoločnosť a zároveň je daná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom, kedy obžalovaný svojim konaním spočívajúcim v tom, že v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, ktorou sa podľa § 130 ods. 5 Tr. zákona rozumie aj alkohol, ktorý je spôsobilý ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, teda v stave keď nebol schopný bezpečne vykonávať činnosť - viesť vozidlo, toto napriek tomu, že hladina alkoholu v jeho krvi dosiahla hodnotu najmenej 0,84 mg/l (nad 1,00 g/kg) viedol, čím mohol ohroziť život, zdravie alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Uvedeným konaním obžalovaného bola teda naplnená aj objektívna stránka žalovaného trestného činu.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Tr. zákona, pričom nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a takisto žiadnu z príťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 1 rok.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovaného práve vzhľadom na jeho charakter a okolnosti spáchania skutku, keďže neboli už splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu (§ 42 ods. 3 Tr. zákona) je primeraný trest v dolnej polovici trestnej sadzby a to v trvaní 4 mesiacov. Zároveň súd dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či v tomto smere išlo len o mimoriadne vybočenie, lebo bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený.

Na posilnenie účelu trestného zákona ako aj na skutočnosť, že ide o skutok spáchaný v súvislosti s výkonom činnosti vodiča a vzhľadom na okolnosti skutku a najmä jeho charakter kedy obžalovaný viedol vozidlo (štvorkolku) pod vplyvom alkoholu, kedy pokiaľ by aj neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 289 Tr. zákona (čo v tomto prípade boli), ale jazda pod vplyvom alkoholu alebo návykovej látky je porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom a tiež s poukazom na údaje plynúce z evidenčnej karty vodiča, súd ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, kde na uvedenie si následkov konania obžalovaným trest uložený v dolnej polovici, a to v trvaní 4 rokov v tomto prípade považoval za dostatočný.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Rozhodnutie neobsahuje žiaden výrok o náhrade škody, nakoľko si poškodená strana nárok na náhradu škody neuplatnila.

Súd zároveň odmietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, nakoľko ich považoval za nadbytočné, keďže skutkový stav považoval za spoľahlivo preukázaný.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného, jeho dôvodov ako aj konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Ako bolo to zrejme z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní obžalovaný tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovanej trestnej činnosti. Uviedol, že on bol v šoku, neriadil štvorkolku, túto riadila jeho

priateľka H. I. a keď uvádzal bezprostredne po nehode, že riadil štvorkolku on, bolo to z toho dôvodu, že bol v strašnom stave opilsti a šoku a po dopravnej nehode.

Taktiež svedkyňa H. I. vypovedala tým spôsobom, že štvorkolku riadila ona, obžalovaný sedel na zadnom sedadle štvorkolky. O tom, že obžalovaný sa priznal k tomu, že riadil štvorkolku sa dozvedela potom čo sa vrátila z nemocnice a hneď povedala svojmu priateľovi, aby na seba nebral vinu keď to nezavinil a išli na Obvodné oddelenie policajného zboru do Drienova, kde bola spísaná zápisnica o tom, že ona riadila predmetnú štvorkolku.

Zo spáchania žalovanej trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný hlavne výpoveďou svedka A. H., ktorý v prípravnom konaní dňa 21.07.2020 uviedol na otázku príslušníka policajného zboru, kto riadil štvorkolku dňa 17.05.2020 v čase po 17.00 hodine, ktorá prechádzala okolo svedka keď bol pri svojej štvorkolke uviedol, videl iba siluetu človeka v tmavom oblečení a domnieva sa, že to bol pán. Ako to vyplýva z výpovedí svedkyne I. ako aj ďalších svedkov je zrejmé, že v čase kedy jazdili na štvorkolke obžalovaný a svedkyňa I., obžalovaný mal oblečenú tmavozelenú mikinu a poškodená mala oblečenú žltú mikinu. Je teda zrejmé, že svedok H. videl osobu, ktorá riadila štvorkolku pána v tmavom oblečení, čo v danom prípade mal oblečené obžalovaný. Ďalej je potrebné poukázať aj na výpovede svedkyne E. F., ktorá uviedla, že predtým ako sa podrobil obžalovaný dychovej skúšky, tento uvádzal, že štvorkolku riadil on a následná vykonaná dychová skúška, ktorá bola pozitívna. Taktiež svedkyňa G. H. D., zdravotnícka záchranárka uviedla, že štvorkolku riadil obžalovaný, ktorý stále uvádzal, že štvorkolku riadil on a zaujímal sa o priateľku ako je na tom zdravotne a uvádzal, aby z toho nebol problém.

Z výpovede svedka C. F., vodiča záchranára vyplýva, že bol privolaný k nehode. Obvinený hovoril, že si na všetko pamätá a je mu ľúto, že ublížil priateľke. Bol veselý a komunikatívny. Na otázku kolegyne H. D. uviedol, že štvorkolku viedol on.

Krajský súd poukazuje na lekársku správu, resp. prepúšťaciu správu H. I. O. H. B. A. zo dňa 20.05.2020, kde svedkyňa H. I. uvádzala, že bola účastníčkou dopravnej nehody pri ktorej havarovali na štvorkolke, sedela ako spolujazdkyňa vzadu. Narazili do plotu, priznala požitie alkoholu a taktiež vodič bol pod vplyvom alkoholu. Pacientka si okolnosti pamätá, nevracala, hlava sa jej netočí.

Ďalej je potrebné poukázať na lekársku správu zo dňa 17.05.2020, kde obžalovaný A. B. uviedol, že sa vykotil zo štvorkolky, bola prudká zákruta a proste ju nevybral. Nebol v bezvedomí, na okolnosti si pamätá.

Obhajoba v dôvodoch odvolania poukazovala na znalecký posudok znalca C. C. J., ktorý v znaleckom posudku uviedol, že poranenia, ktoré boli zistené u H. I. sú poraneniami osoby, ktorá riadila predmetnú štvorkolku, tieto poranenia sú typické pre vodiča štvorkolky. Z dôvodu, že pri náraze došlo cez riadidlá štvorkolky za ktoré sa poškodená držala, k prenosu nárazu na jej horné končatiny so vznikom ich poranení no nie je možné úplne jednoznačne vylúčiť, že podobné poranenia by mohli vzniknúť aj iným mechanizmom napr. pri dopade na vystreté ruky po vyhodení uvedenej osoby zo sedadla motorky, alebo štvorkolky. Ďalej znalec uviedol, že v danom prípade je viac pravdepodobné, že osoba s poranením oboch končatín, to znamená predlaktia a lakťa skôr mohla viesť uvedenú štvorkolku, no v prípade ak by sa osoba dostatočne nedržala na štvorkolke počas sedenia na zadnom sedadle, pri jej vypadnutí zo štvorkolky by mohli teoreticky vzniknúť podobné poranenia ako boli zistené u poškodenej. Je teda zrejmé, že znalec v znaleckom posudku v prípravnom konaní jednoznačne uviedol, že poranenie ktoré utrpela poškodená I. boli poraneniami vodiča štvorkolky, avšak na hlavnom pojednávaní už pripustil ďalšiu možnosť, že prípade ak by sedela I. ako spolujazdkyňa na štvorkolke a nedržala sa pri páde na zem, by si mohla spôsobiť predmetné poranenia.

Znalec C. A. F., ktorý popisoval poranenia obžalovaného uviedol, že nie je možné zistiť či obžalovaný sedel na prednom, alebo zadnom sedadle štvorkolky.

Je teda zrejmé, že v predmetnej veci sú dve skupiny dôkazov. Jedná skupina dôkazov je výpoveď obžalovaného a jeho priateľky H. I. o tom, že predmetnú štvorkolku riadila v čase dopravnej nehody H. I. a na druhej strane sú to výpovede svedkov C. F., C. E. F., a H. D., ktorí vypovedali, že obžalovaný po dopravnej nehode im uvádzal, že on riadil predmetnú štvorkolku a hlavne je tu výpoveď svedka A. H., ktorý uvádzal, že štvorkolku viedla osoba v tmavom oblečení a pravdepodobne to bol muž. Čo sa

týka znaleckého posudku C. J. je potrebné uviesť, že tento pripustil rôzne možnosti vzniku poranení u svedkyne I., jednak ako vodičky štvorkolky a jednak ako spolujazdkyne štvorkolky.

Je potrebné poukázať aj na lekárske správy vyššie uvedené z ktorých jednoznačne vyplýva, že svedkyňa H. I. uviedla, že bola spolujazdkyňou štvorkolky a svedok resp. obžalovaný uvádzal, že on sa vykotil zo štvorkolky, nevybral zákrutu a došlo k dopravnej nehode. Námietky obžaloby vo vzťahu k výpovediam svedkov C. F., E. F. a H. D. je potrebné vnímať v tom zmysle, že obhajoba namietala, že tieto výpovede sú sprostredkované a vychádzajú iba z výpovede obžalovaného, ktorý bol v zlom psychickom stave a v značnom stupni opilsti, pričom svedkovia iba zopakovali tie skutočnosti, ktoré uvádzal obžalovaný. Tu je však potrebné uviesť, že pri ošetroaní zo dňa 17.05.2020 vo FNsP J.A.Reimana v A. obžalovaný uvádzal, že sa vykotil zo štvorkolky, bola prudká zákruta a proste ju nevybral. To znamená, že ani jeden zo svedkov, ani C. F., ani E. F., ani H. D. nevypovedali v tom zmysle, aby mali uviesť, že obžalovaný nevybral zákrutu. Táto skutočnosť bola uvedená iba pri ošetroaní a v lekárskej správe zo dňa 17.05.2020. Vo vzťahu k hodnovernosti výpovede H. I. je potrebné poukázať, že táto pri svojej výpovedi uvádzala, že keď sa vrátila z nemocnice išla spolu so svojim druhom- obžalovaným na Obvodné oddelenie policajného zboru do Drienova oznámiť tú skutočnosť, že štvorkolku riadila ona. Záznam z tejto zápisnice nemá, resp. nevie ho nájsť. Tu poukazuje krajský súd na správu od Obvodného oddelenia PZ Drienov, v ktorej sa uvádza, že na základe žiadosti súdu vo veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., P. Q. XX, sp. zn. 6T/61/2021 Vám oznamujem, že v období od 17.05.2020 do 30.06.2020 nebola H. I. vypočutá, resp. neposlala vysvetlenie vo veci vedenia štvorkolky dňa 17.05.2020 kedy mala v dôsledku nehody utrpieť poranenia. Tunajšie OO PZ predmetný skutok neeviduje. Je teda zrejme, že svedkyňa H. I. vypovedala skutočnosti uvádzané v jej výpovediach z prípravného konania, na hlavnom pojednávaní iba preto, aby pomohla obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Čo sa týka námietok obhajoby vo vzťahu k tomu, že obžalovaný bol v značnom stupni opilsti a v šoku po dopravnej nehode je tu potrebné poukázať na výpoveď svedkyne E. F., ktorá uvádzala okrem iného, že potom čo obžalovaný sa priznal, že viedol štvorkolku, ju žiadal, aby to nejakým spôsobom vyriešila na čo mu uviedla, že ona kvôli nemu nepríde o prácu. A taktiež svedkyňa G. H. D. vypovedala, že obžalovaný jej hovoril, že v prípade, že všetko dobre dopadne jej postaví dom. Ďalej poukazuje krajský súd na odpoveď záchrannej služby Košice o zaslaní listiny zo dňa 26.11.2020 pod číslom 1614/MKaK/2020 z ktorého vyplýva, že pacient išiel na štvorkolke spolu s priateľkou. On-vodič údajne nevybral zákrutu a narazil do plotu, prevrátili sa na štvorkolke. Toho času pacient- vodič pri vedomí, podľa dychovej skúšky policajtmi pod vplyvom alkoholu udáva bolesť v oblasti ľavého ramena, kľúčnej kosti, nemôže ňou ani pohnúť. Udáva aj miernu bolesť nosa, nos mierne opuchnutý, nekrváca. Iné ťažkosti neudáva. Je teda zrejme z uvedenej správy, že obžalovaný po dopravnej nehode bol v dobrom zdravotnom a psychickom stave kedy uvádzal skutočnosti svedkyne G. H. D. ako aj svedkyne E. F. a údaje, ktoré sú uvedené vo vyššie citovanej správe záchrannej služby Košice.

Na základe vyššie uvedených dôkazov potom v súlade s rozhodnutím okresného súdu a jeho dôvodmi na ktoré krajský súd v plnom rozsahu poukazuje dospel aj krajský súd k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný A. B.. Správne okresný súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť pri ktorej by mohol ohroziť život, alebo zdravie ľudí, alebo spôsobil značnú škodu na majetku.

Obžaloba ďalej namietala tú skutočnosť, že v Trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/61/2021 zo dňa 24.10.2022 okresný súd doručil obžalovanému podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 353 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku, § 38 ods. 2 Tr. zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený uložil okresný súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov, zo dňa 30.11.2021, sp. zn.: 33T/73/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.09.2022, sp. zn. 8To/25/2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 3 troch rokov.

A následne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.10.2023 uložil obžalovanému už trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti a priťažujúcej okolnosti, pričom výkon trestu podmiennečne odložil a uložil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a taktiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 rokov.

Krajský súd sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorý uložil obžalovanému trest na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.10.2023 z toho dôvodu, že okresný súd pri Trestnom rozkaze ukladal súhrnný trest vo vzťahu k výrokom o treste Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 30.11.2021 sp. zn. 33T/73/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.09.2022 sp. zn. 8To/25/2022, pričom zistil poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný viedol riadny život a priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Taktiež uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidla všetkých druhov po dobu 3 rokov.

Pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní však správne okresný súd zistil, že neboli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu a to vzhľadom k tomu, že v trestnej veci sp. zn. 33T/73/2020 obžalovaný zaplatil peňažný trest a teraz sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený. Je teda zrejmé, že na hlavnom pojednávaní okresný súd ukladal samostatný trest, pričom na odsúdenie pod sp. zn. 33T/73/2020 nebolo možné prihliadať, avšak bolo možné pri hodnotení osoby obžalovaného sa oboznámiť s predmetným rozsudkom. V tomto štádiu trestného konania potom okresný súd správne dospel k záveru, že keďže v predchádzajúcej veci bol obžalovanému uložený peňažný trest, je potrebné ukladanie prísnejšieho druhu trestu, pričom okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, kde trestná sadzba pre porušenie § 289 ods. 1 Tr. zákona je trest odňatia slobody do 1 roka. Trest bol uložený obžalovanému na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 4 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na 12 mesiacov je trestom primeraným osobou obžalovaného ako aj následku, ktorý bol spôsobený pri dopravnej nehode.

Pri rozhodovaní o treste zákazu činnosti podľa názoru krajského súdu ani pri tomto druhu trestu a jeho výške nepochybil okresný súd. Je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaný má 20 záznamov v evidenčnej karte vodiča, pričom až v 2 prípadoch požil alkoholické nápoje pred jazdou motorovým vozidlom, za čo mu bol ukladaný aj trest zákazu činnosti. Preto uložený trest okresným súdom spočívajúci v zákaze činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 4 rokov je trestom primeraným.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol krajský súd tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.